

med i Arbejdet for, at den danske Folkekirke faar et saadant Præg og Udseende, burde ikke og bør ikke melde sig til Tjeneste som Menighedsraadsmedlemmer.

Jeg vil hermed tillade mig at anbefale Vedtagelsen af dette lille Ændringsforslag som Udtryk for, hvad vi mene der er Menighedsraadets Opgave i egentligste, dybeste Forstand. Det kan maaske siges at være overflødig, fordi det altid maa være saaledes med dem, der skulle have med kirkelige Forhold at gøre. Vel, det kan jeg til Dels ogsaa indrømme. Men naar man hører de forskellige Røster, der gøre sig gældende baade mundtligt og skriftligt om, hvad Folkekirken er, hvilke dens Opgaver ere, og hvilke Betingelser der maa stilles til de Mennesker, som skulle have med de Opgaver at gøre, mener jeg ikke, det er af Vejen, at det bliver understreget og tydeliggjort, at det er det, som maa ligge til Grund for hele Arbejdet paa det folkekirkelige Omraade, at den kristne Menigheds Liv og Vækst maa fremmes, at den maa udforme sig og vokse sig saa stor og stærk som muligt.

Rasmus Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Med den forestaaende Juleferie for Øje skal jeg fatte mig saa kort som muligt. Jeg er, som det ogsaa fremgaar af mine Udtalelser ved første Behandling, enig i de Betragtninger, der have fundet Udtryk her i Dag med Hensyn til, hvad Livet paa dette Omraade kræver, og min Grundopfattelse er den, at der ikke er tvungende Nødvendighed for netop at faa disse Lovforslag, vi nu have til Behandling. Jeg tror, det havde været rigtigere at tage fat paa en Præstelønningslov og særlig en Præstevalglov. Men vi faa jo dog foreløbig en Del af det sidste i det her foreliggende Forslag, og da Stillingen er den, at det fra alle Sider er et almindeligt Ønske at faa Lovregler i Stedet for Cirkulærer paa det herhen hørende Omraade, og da saavel Regeringen som det store Flertal af dette Ting ønske at komme frem ad den Vej, vi nu her have at behandle under Forslags Form, finder jeg, at hvis jeg vil have noget praktisk ud af det, maa jeg i alt væsentligt slutte mig til at gaa den Vej i Haab om, at jeg ogsaa derved naar det, som for mig er det væsentlige, og at det saa bliver Vejen til at faa de Ting, jeg sætter mere Pris paa, hurtigere og bedre end ved nu at stille Forslag, der gaa saa yderligt, at de maaske lægge Sten i Vejen for det her foreliggende. Jeg følger her den gode, gamle

Venstreregul, som jeg for Resten har fulgt al den Tid, jeg har været Medlem af dette Ting, nemlig, at naar de Fremskridt, der bydes, gaa i den rigtige Retning, stemmer jeg for dem, selv om de ere smaa. Og det har jeg udtalt tidligere og skal gentage det her, at naar vi *skulle* have en Menighedsraadslov, saa er utvivlsomt efter min Grundbetragtning dette Forslag, saaledes som det vil komme til at se ud med de Ændringer, der kunne ventes vedtagne, et Fremskridt i den rigtige Retning. Jeg maa maaske tilføje, at jeg ellers i mangt og meget, hvad der ikke er ukendt for det ærede Tings Medlemmer, nærer Anskuelse, der falde sammen med adskillige Ændringsforslag udenfor de af Udvalgsflertallet stillede, men jeg tør, som sagt, ikke for ikke at lægge Sten i Vejen for det foreliggende Forslag gaa saa yderligt og udsætte mig for derved at hindre det, som jeg dog tror er det opnaaelige nu og Vejen til det bedre i Fremtiden.

Naar jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag til § 31, er det, fordi jeg mener, det er rigtigt, at en saadan Ændring kommer ind, og jeg har Haab om, at den ogsaa maa kunne vinde Tilslutning saavel fra Flertallet som fra den højtærede Minister. Jeg synes nemlig, der kunde være god Grund til at tage Hensyn til, hvad der saavel andetsteds fra som ogsaa fra Flertallets Side her ønskes, at ikke Biskoppen, men Ministeriet bliver afgørende med Hensyn til det Regulativ, som skal fastsætte Arbejdsforholdet mellem Andenpræsten og Førstepræsten. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at saaledes som jeg har formuleret Ændringsforslaget, kan det opfattes, som om Ministeriet kun havde at godkende den Indstilling, der skete. Det hedder nemlig, hvis Udvalgets Ændringsforslag til § 31 vedtages: „Arbejdsforholdet imellem ham og Sognepræsten ordnes ved et af Biskoppen efter Samraad med de paagældende Præster og Menighedsraadet fastsat Regulativ“, og jeg har da foreslaaet, at der hertil føjes: „som godkendes af Ministeriet“. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at det kan opfattes, som om Ministeriet kun havde at godkende. Jeg synes ikke, at den Opfattelse er holdbar, men jeg skal nærmere præcisere, hvad jeg mener. Da jeg har haft meget lidt Tid til at affatte Ændringsforslaget, er Meningen maaske ikke kommen klart frem. Meningen er, at Regulativet skal affattes af de Myndigheder, som her er Tale om, men bekræftes af Ministeriet. Man kunde maaske sige det mere